Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No 48
28 NOVEMBER 1953

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

TOEN ik nog een kleine jongen was, bestond er in de Sinterklaastijd een mooie gewoonte. Iedere jongen of meisje, die aardige cadeautjes had gekregen, was gewoon daar wat van af te staan voor kinderen, die weinig of niets hadden ontvangen. Bestaat deze gewoonte tegenwoordig nog wel zo algemeen? Ik geloof het niet en ik moet zeggen, dat ik dit jammer vind. Niet alleen was het voor de kinderen, die weinig hadden gekregen, heel prettig om nog een extra verrassing te krijgen, maar ook was het plezierig voor de kinderen, die iets van hun overvloed hadden afgestaan. Op die manier leerden zij iets voor anderen over te hebben en jullie zullen het met mij eens zijn, dat dit het fijnste is wat een mens kan doen.

Ik hoop, dat mijn vrienden en vriendinnen hieraan dit jaar eens goed zullen denken. Het zal heus niet moeilijk voor jullie zijn, de namen te bedenken van vriendjes of vriendinnetjes, die met Sinterklaas maar een klein beetje hebben gekregen. Wel, die namen moeten jullie dan maar eens aan je ouders zeggen. Ik denk, dat die dan graag ook eens voor Sinterklaas zullen spelen.

Zij zullen er voor zorgen, dat de cadeautjes, die jullie kunnen missen, een goede bestemming zullen krijgen. De kinderen, die op die manier van jullie cadeautjes krijgen, hoeven natuurlijk niet te weten van wie ze afkomstig zijn. Dat mogen jullie zelfs niet willen, want je doet juist een goede daad, als je er niet trots voor uitkomt. Wie in stilte goed doet, doet dubbel goed.

DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Van links naar rechts: 1. zwoegen, hard werken; 2. metaal; 3. kleine eend; 4. toegang; 5. snoepje, meestal in een papiertje; 6. goolen; 7. reisgoed; 8. avondvlindertje; 9. plaats, waardoor men binnenkomt.

Heb je de woorden goed ingevuld, dan vormen de eerste letters van de negen woorden van boven naar beneden de naam van iets, dat in de winter dikwijls voorkomt en de meeste kinderen erg prettig vinden. Schrijf dit woord op een briefkaart en zend die voor 3 December aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links op de kaart moet staan: Prijsvraag no. 46. Veel succes.

★ ★ ★

Eerste prijs: Een Kodak-camera zes - 20 Brownie, Model B, met portretlens en ingebouwde geelfilter en aansluiting v. d. Kodak flitslamphouder; tweede prijs: een Osmia vulpen met 14-krts. gouden pen, en een jaar schrift, gaarantie; derde tot en met tiende prijs: een prachtig vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL! Hier volgen de namen van de gelukkige prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag in nummer 42: Eerste prijs, een fototoestel: Lenie Löbker; **Rotterdam.** Tweede prijs, een vulpen: Elly Zwaan, **Mechelen (Blg.).** Derde t/m tiende prijs, een vulpotlood: Donny Brookman, **Hallum;** Tj. Veldkamp, **Grijpskerk;** Rika Heidotting, **Klazinaveen;** Kees Korsman, **Breestraat;** Henriët Franke, **Velp;** Thea Hundscheidt, **Heerlerbaan;** Joosl Kits Nieuwenkamp, **Doorn;** W. ler Beke, **Hengelo.**

De oplossing van de prijsvraag in nummer 46 luidt: ROZIJNEN.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De Sinterklaastijd nadert nu — volgende week komt de oude Sint weer in al onze steden een bezoek afleggen! Hebben jullie nog wel tijd, om een briefje aan oom Donald te schrijven? Die is toch zo nieuwsgierig hoe het met jullie gaat! Het adres is: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe schrijf je: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

HEIN JANSSEN, AMSTERDAM: We zullen ons best doen, Hein, om een knutselwerkje te verzinnen dat jij ook leuk vindt! Maar dat is niet zo gemakkelijk, want je moet niet vergeten, dat er kinderen van zes tot veertien jaar de „Donald Duck" lezen!

KOOSJE EYSINGA, VEENWOUDEN: Wacht nog maar even met helemaal in de winkel te gaan, Koosje, je bent nog zo jong! Het is zwaar werk, hoor, en 't zou je wel eens kunnen tegenvallen. Dag Koos!

ELLY EEKHOF, DEN HAAG: Allebei de oplossingen waren goed, Elly, want eigenlijk kun je het spreekwoord in het meervoud en in het enkelvoud gebruiken. In het meervoud mèt een t en in het enkelvoud zónder een t!

TEDDY SLAGTER, ALMELO: In ons land wordt het nooit zo heel erg koud. Tenminste, de laatste jaren niet meer. Onze ouders herinneren zich nog wel, dat het 20 tot 25 graden beneden nul was! Maar dat was „de goele ouwe tijd"!

MARIETJE VAN RENKUM, TILBURG: Misschien kun je aan moeder nog het beste een waxinelichtje vragen. Dat is niet gevaarlijk en dat kun je rustig in je fornuisje zetten om te koken!

GERARD HOORN, ROERMOND: Die kleine knijpes, die dames soms aan hun tasje hebben hangen, dienen om handschoenen te bewaren. Als een dame haar handen vrij moet hebben, knipt ze haar handschoenen tussen de ronde knijper en dan kan ze ze niet verliezen.

LIENTJE VEERMAN, ZWOLLE: Je moet erg veel leren om mode-tekenares te worden. Maar eerst en vooral moet je een behoorlijke aanleg voor tekenen hebben. Ik zou erg voorzichtig zijn, Lientje, en eerst eens laten beoordelen of je goed kunt tekenen!

DE DIEVEN STAAKTEN OOK!

De Parijse politie heeft ontdekt dat er tijdens de grote Franse staking veel minder gestolen werd dan anders. Dit was niet omdat de dieven ook staakten, maar omdat er veel minder mensen met de ondergrondse trein meegingen. En juist in die ondergrondse hebben de dieven de kans om te stelen!

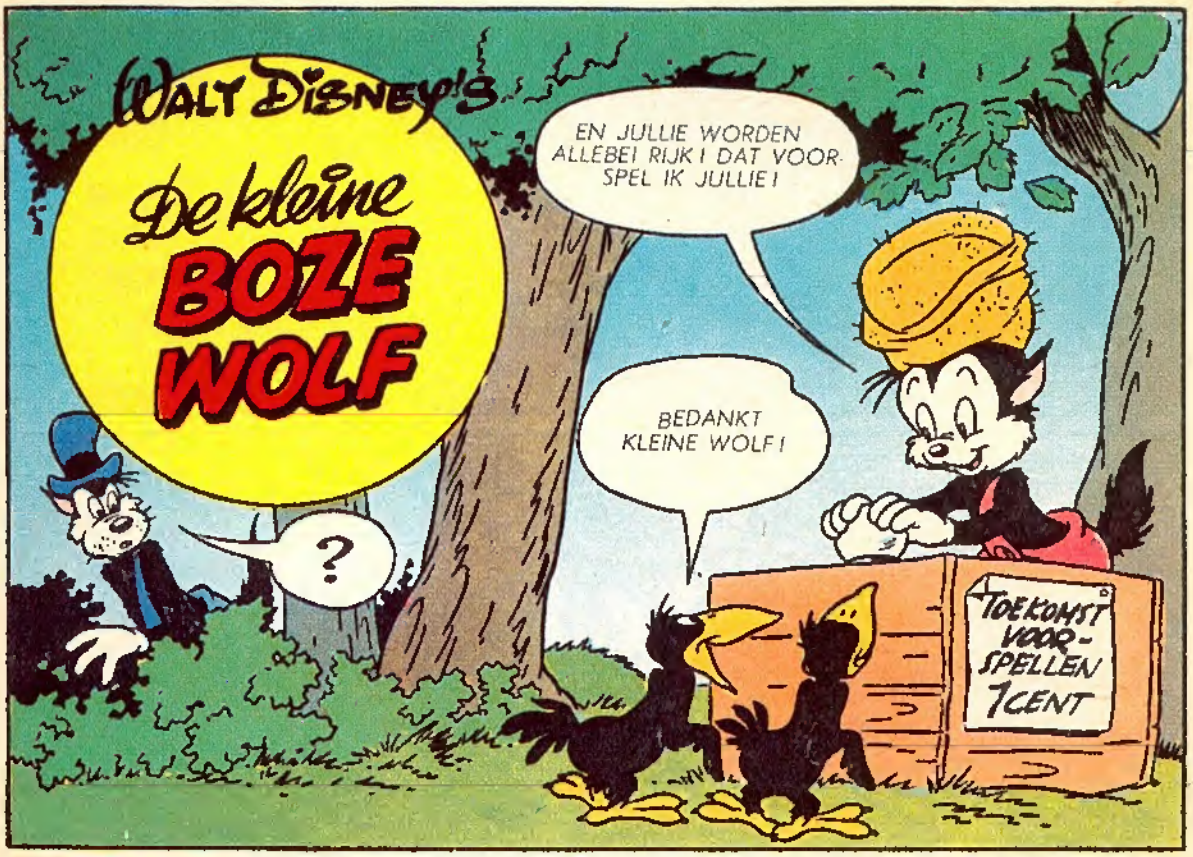

Vervolg blz. 6

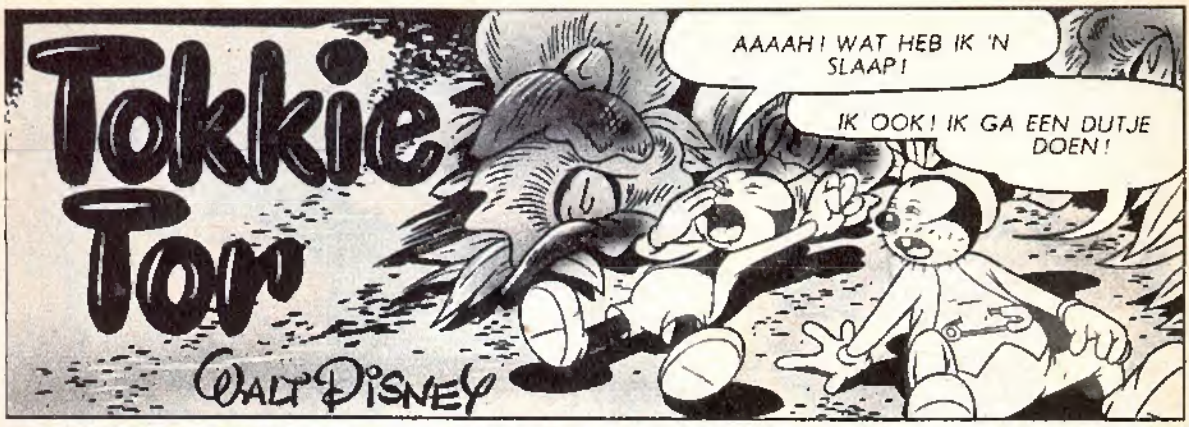
Tokkie Tor
WALT DISNEY
AAAAH! WAT HEB IK 'N SLAAP!
IK OOK! IK GA EEN DUTJE DOEN!

JE HEBT GROOT GELIJK...
SSSST! LUISTER 'NS, TOKKIE!

STAP! STAP!
VOETSTAPPEN!
WIE IS DAAR NU?

VLUG! LATEN WE ONS ZOLANG IN DIE BLOEM VERSCHUILEN!

DAAR IS WEL 'N KOLIBRIE!
MAAR DIE HEBBEN WE NIET HOREN LOPEN!

BONS! BONS!
WIE ZOU 'T DAN ZIJN?
MISSCHIEN IS HET WEL EEN VIJAND!

?
OH HELP! IK WORD GEVANGEN!
'T IS DE VOGEL MAAR!

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

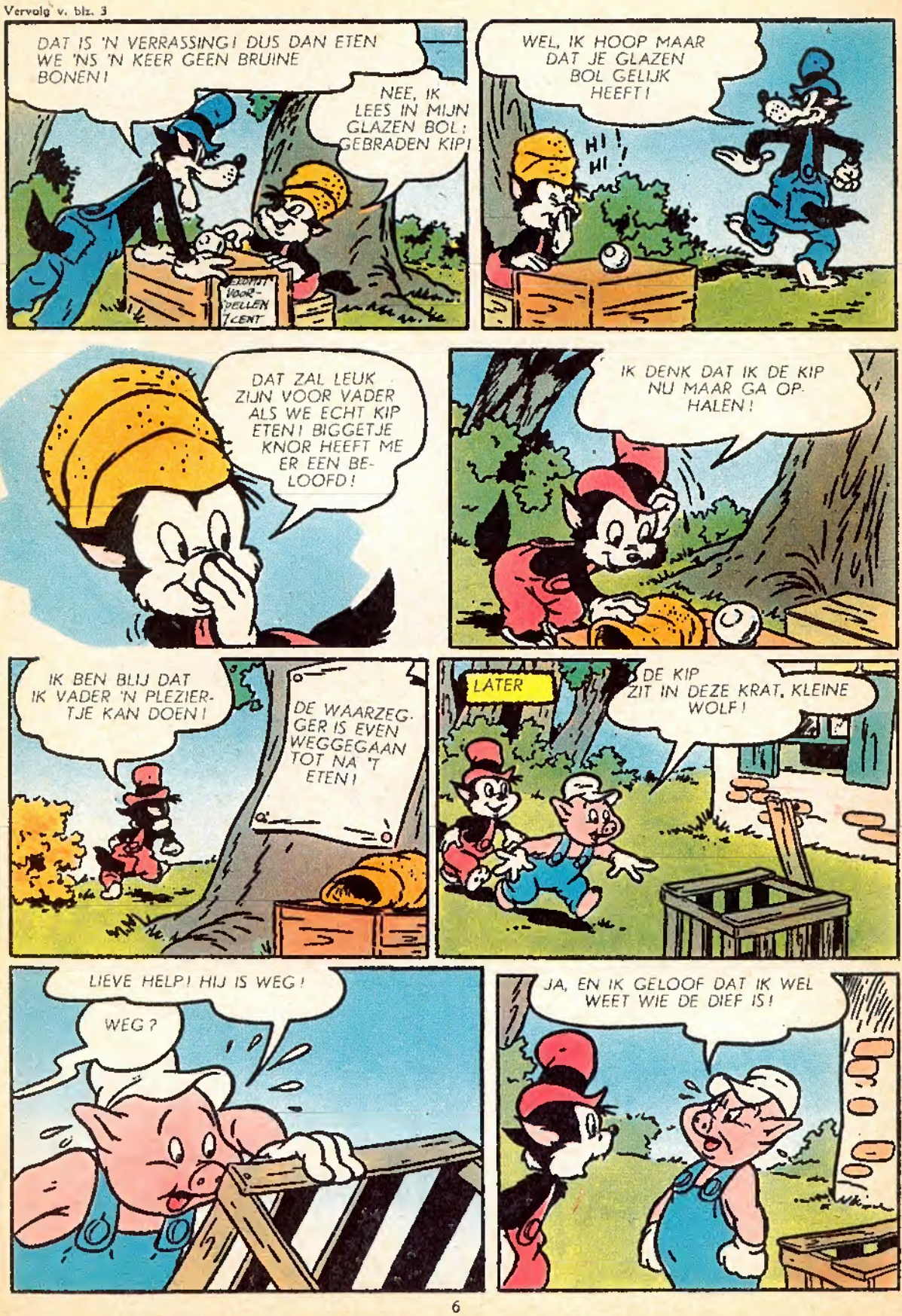

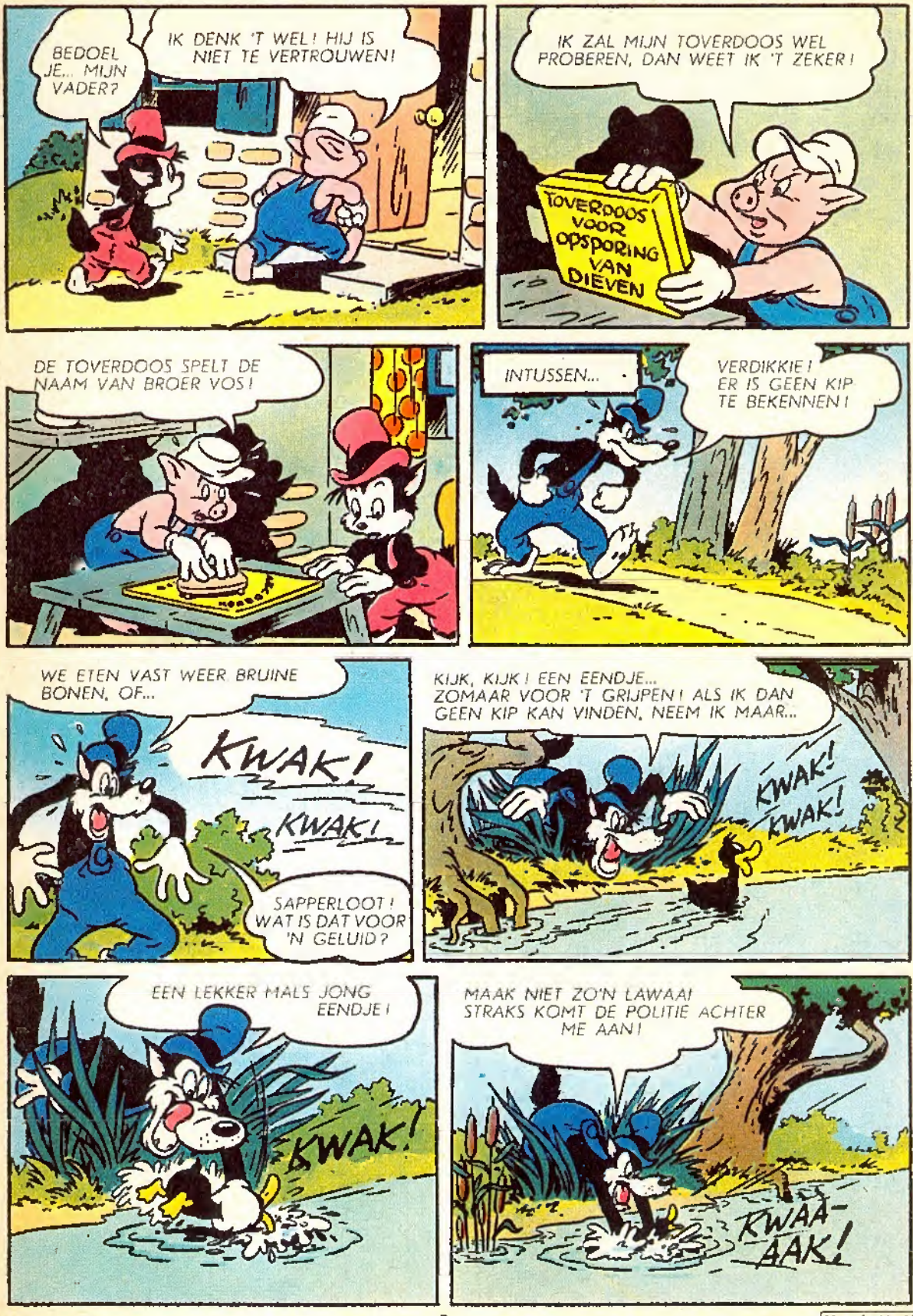

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
HANS VAN DER HOEK

Jarenlang heeft het Nederlands elftal één grote figuur in de verdediging gehad. Terwijl de Keuzecommissie zo nu en dan met de handen in het haar zat over de bezetting van de rechts- of linksbackplaats en zij de keuze had uit twee of drie prachtige doeliverdedigers, was er bijna nimmer een probleem rond de spilplaats. Die was nu eenmaal vast veroverd door Rien Terlouw. Maar,... daar werd de robuuste stopper plotseling gebiesseerd aan de enkel. En hoe de dappere Rotterdammer het ook probeerde, het ging niet. Rien moest bedanken voor de uitnodiging om met het Nederlands elftal naar Oslo te reizen voor de wedstrijd tegen Noorwegen. Wat nu? Er was maar weinig tijd om een vervanger te zoeken. De K.C. is toen niet ver uit de buurt gegaan, want zij vond een opvolger voor Terlouw in de Maasstad zelf: Hans van der Hoek, de stopperspil van Feijenoord.

Een hele opgave voor de jonge speler, die nog maar net 20 jaar oud was. Hij bleef echter heel rustig onder de vererende uitnodiging. „Natuurlijk," zei hij doodkalm, „als het moet, dan moet het!" Hans mee naar Oslo en.... hij was de beste speler van het Oranje-team, dat overigens slecht speelde en kansloos met 4—0 verloor. Niet prettig voor Van der Hoek, maar een paar weken later bewees hij in een oefenwedstrijd van Oranje tegen de Franse beroepsclub Stade Français, dat hij momenteel tot de beste spelers van Nederland behoort.

Voetbal staat voor Hans zo ongeveer gelijk met Feijenoord. Rond zijn tiende jaar meldde hij zich reeds als lid bij de Rotterdamse rood-witten. Heel snel ging zijn spel vooruit, zodat hij nog vóór zijn 18e verjaardag in het eerste elftal van Feijenoord werd opgesteld. Gelijktijdig veroverde hij zijn plaats in het Nederlandse jeugdteam.

Aanvankelijk speelde Hans in de voorhoede, maar voor deze linie was hij toch niet snel genoeg. Zijn club probeerde hem toen als stopperspil en zij deed daarmee dè grote ontdekking. En toch.... als Hans zelf mocht kiezen, dan ging hij liever in de aanval spelen. Doelpunten maken vindt hij nu eenmaal veel leuker dan ze voorkomen!

EVEN NADENKEN!

Hier volgen drie moeilijke vragen, waarvan je moet proberen de antwoorden te vinden, zonder er eerst op een andere bladzijde naar te zoeken.

1. Wie was Abel Tasman en wanneer leefde hij? 2. Hoeveel liter melk geeft een koe gemiddeld in Nederland? 3. Wat is een wigwam?

KLEINE PEDRO

Kleine Pedro is een allerliefst vliegtuigje, dat heel goed zijn best doet om later een groot, sterk vliegtuig te worden. Zijn papa is het allerbeste post-vliegtuig van het land, en Pedro wil later ook post halen. Op een slechte dag wordt Papa ziek en Pedro.... nee, dat vertel ik jullie niet! Dat kunnen jullie allemaal lezen in het prachtige verhaal over Pedro, het kleine vliegtuig, dat volgende week in „Donald Duck" komt!

JE KUNT HET GELOVEN WANT... HET STOND IN DE KRANT

EEN VREEMD PAARD VOOR DE GROENTEKAR.

Een groenteman in een plaatsje in de provincie Overijsel moest onlangs een nieuw paard hebben. Hij kocht er één, dat jarenlang in een circus was geweest, maar daarvoor nu te oud was geworden.

Toen hij voor de groentekar stond, kon het paard het circus echter niet vergeten en soms ging hij, als hij de wagen moest voorttrekken, eerst even op zijn achterbenen staan en dan knikte hij bovendien sierlijk met zijn hoofd, net als hij gedurende zoveel jaren in het circus voor het publiek had gedaan. Af en toe maakte hij ook een ererondje over het marktplein, hetgeen hij meestal beëindigde met een reverence, een kleine buiging. De meisjes en jongens uit het Overijselse dorpje stonden en staan nog iedere dag weer met veel plezier naar dat grappige paard te kijken.

De groenteman vindt het minder prettig, want door al die circus-

manieren van zijn paard komt hij iedere dag veel later thuis dan vroeger.

GELD VOOR HET GRABBELEN.

Iemand in Wenen heeft in een zonderlinge bui tientallen bankbiljetten van 100 Schilling (dat is ongeveer 15 gulden) uit het raam van zijn woning de straat opgegooid. Hij wilde het geld blijkbaar niet langer meer hebben en.... op straat waren er liefhebbers genoeg voor. De politie is er niet achter kunnen komen wie deze zonderling, die zo maar geld weggooide, is geweest.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgeve van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederl. 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal.

Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Gelllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

TOE

ZOON VAN H

HA, KALA NAG!", riep Kleine Toemai, toen de gerimpelde slurf van de grote olifant hem zo vrtendelijk streelde. Maar zijn vreugde verdween helemaal, toen hij boven op „zijn" olifant weer dat valse gezicht van Singha zag. „Héla, mannen!" riep Singha met schelle stem. „Kom eens kijken! Daar is Kleine Toemai, die toch in het kamp moest blijven!" Dadelijk schoten er 'n paar mannen toe, die in het struikgewas bezig waren geweest met het open hakken van een pad. Zij grepen Kleine Toemai vast en brachten hem naar de plaats, waar de Keddah gebouwd zou worden.

Daar zat Machua Appa, Singha's vader, in een hoge, kale boom, waar hij toezicht hield op de werkzaamheden. „Zo," bromde de man vanaf zijn hoge zetel. „Zozo, mocht jij van je vader ons achterna gaan?"

„Nee, Machua Appa. Maar ik had zo'n zorg om Kala Nag. Ik was bang, dat Singha niet goed op hem zou passen."

Machua Appa werd flink boos. „Wel," riep hij uit, „en nu zal ik jou eens wat zeggen. Jij schijnt iets tegen mijn Singha te hebben, eigenwijs klein kereltje. Daarom zul jij hier doen, wat hij je opdraagt. We zijn hier te ver van 't kamp af. Daarom kan ik je niet terug sturen. En ik wil je ook niet weg laten brengen: ik heb alle mannen hard nodig. Daarom — gehoord? — daarom doe jij, wat mijn zoon je opdraagt. Dat zal je leren, wat meer ontzag te hebben voor de ouderen in het kamp. Vooruit. En als ik klachten krijg, krijg je stokslagen. Van Singha! Vooruit!"

„Vooruit, kleine vlieg!" commandeerde Singha vanaf Kala Nag. „Loop van hier naar de rivier, die ginds achter het bos stroomt. Daar ga je op een boomstronk zitten en pas je op de olifanten. En als je van de boomstronk af komt, sla ik met deze rotanstengel over je magere lichaam. Vooruit."

Zo moest Kleine Toemai de hele dag op de omgevallen boomstronk zitten kijken naar de olifanten, die kwamen drinken of baden. Kleine Toemai had al ontdekt, dat er veel meer mannen gekomen waren. Honderden en honderden vreemde mannen uit andere dorpen hadden zich bij de mannen van Toemai's dorp gevoegd. Ja, dit zou een geweldige jacht worden. De blanke man — Sahib Petersen — betaalde aan allen, die deelnamen aan de klopjacht, een mooi sommetje roepia's. Zo waren bijna alle jonge mannen uit de Garo Heuvels op komen dagen, en werd er met man en macht gewerkt. Kleine Toemai zag van dag tot dag de Keddah groeien. Honderden meters lang en 'n paar honderd meter breed was deze ruimte nu al, waarbinnen later de kudde gedreven zou worden!

Maar gedurende al die tijd zat hij maar in z'n eentje in de blakerend hete zon te stoven. Het ene uur kroop traag achter het andere aan, en Kleine Toemai zat de hele dag te gapen van verveling. En.... Kala Nag kreeg hij niet te zien. Van tijd tot tijd kwam Singha kijken, of Kleine Toemai nog op de boomstam zat. Maar nooit met Kala Nag.

„Waar is Kala Nag toch?" vroeg Toemai eens. — „Gaat je niet aan. Ik wil niet, dat die domme olifant jou nog te

MAI

HET OERWOUD

zien krijgt: hij moet aan MIJ wennen, en niet aan JOU. Verstaan? Blijf op je boomstronk zitten en anders zal ik je...."

Met een minachtend grijnslachje verdween Singha weer in het oerwoud. Nauwelijks was hij weg, of twee jonge olifanten kregen hevige ruzie in de rivier. De een scheen precies op dezelfde plek te willen baden als de ander. Luid trompetterend bleven ze de slurven naar elkaar op en gingen elkaar met de nog kleine melk-slagtanden te lijf. „Hela!" riep Kleine Toemal vanaf zijn boomstronk. „Wil je dat laten? Arrré!"

Maar de vechtjassen luisterden niet. Ze bonkten op elkaar en buitelden in het stromende water. Dat gaat niet goed, dacht Kleine Toemai. Die jonge beesten weten nog niet, wat een rivierstroom is.

Vlug klauterde hij van zijn boom af en nam een stuk rotan, dat op de oever aangespoeld was. Terwijl hij de rivier in liep, tussen de andere olifanten door, maakte hij een lus en waadde zo snel mogelijk naar de vechtjassen, waarvan er één moeite had, uit de snelle stroom naar de oever te komen.

„Arréé, Arrééé!" riep zijn scheile stem. „Hier jij, eigenwijs!" Kleine Toemal, die kon zwemmen als een rat, zwom naar de kleinste belhamel en wierp deze de rotanlus om de kop. Natuurlijk kon de jongen het dier niet tegen de stroom in terug trekken. Maar Toemal zwom nu met de stroom mee, de olifant mee trekkend. Het jonge dier kon al zwemmen, maar zou waarschijnlijk met de stroom meegegaan zijn, naar het midden van de rivier. Nu kwam het er prachtig af. Kleine Toemal kwam steeds dichter onder de oever en op zeker ogenblik kon hij het andere uiteinde van de rotanstengel met een handige zwaai om een boomstam slaan. Snuivend en proestend kroop de olifant uit het water en volgde Toemal, terug naar de rest van de kudde.

Daar wachtte Kleine Toemal een verrassing.... Want Singha hoorde ook het lawaai van de vechtende olifanten en de schreeuwende Toemal. Snel was hij naar de rivier teruggelopen en had gezien, hoe Kleine Toemal de olifant uit het water had weten te krijgen.

„Zo, zo, dus toch nog betrapt, hè ventje?" grinnikte Singha.

„Betrapt?" vroeg Kleine Toemal. „Wat dan?"

„Waarom bleef je niet op je boomstronk, hè?" antwoordde Singha. — „Ik kan die olifant toch niet laten verdrinken!" riep Kleine Toemal.

„Och," smaalde Singha. „Een olifant redt zichzelf wel. Morgen word je naar het dorp teruggebracht. En vandaag kan ik je net nog lekker te pakken krijgen. Je verdiende loon. Hier! Hier!" En voor Kleine Toemal er op bedacht was, begon Singha hem met een fel zwiepend eind rotan op de blote rug te ranselen.

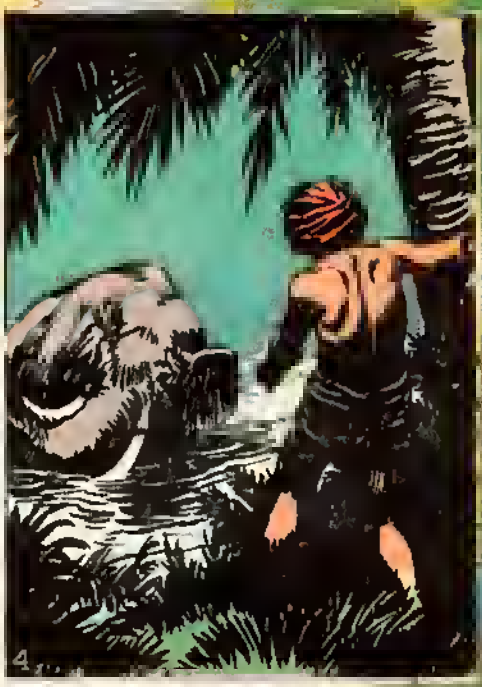

Singha sloeg en sloeg en riep maar: „Je verdiende loon!"

Eindelijk was Singha moe van het slaan. Hij liet Kleine Toemal liggen en keerde terug naar de Keddah. Toemal durfde niet eerder op te kijken, vóór hij een bekend gevoel op zijn arme ruggetje ontdekte. Het was de slurf van Kala Nag....

Wat gaat er met Kleine Toemal gebeuren? Zal hij teruggestuurd worden naar het dorp? Of zal hij de grote jacht meemaken? Volgende week gaan we verder met de avonturen van de oerwoud-jongen.

BITJES EN BATJES VAN DONALD DUCK

RAADSELKIST

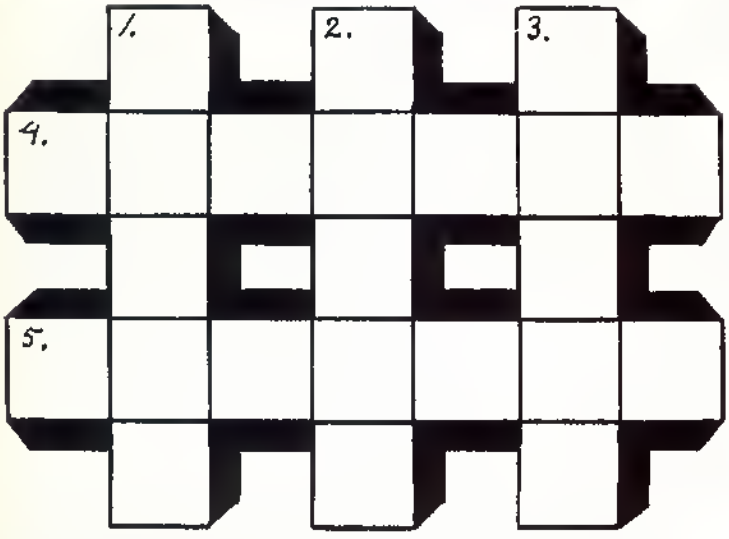

1. Van boven naar beneden: 1. Inboorling van Borneo; 2. stuk bouwland; 3. meisjesnaam. Van links naar rechts: 4. werkplaats van de bakker; 5. lastdieren in de woestijn.

2. Tussen deze twee cirkels staan de namen van vier werelddelen. Kun je ze vinden?

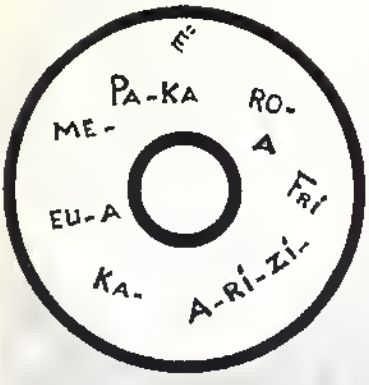

RAADSELS

3. Ik ben een woord van drie lettergrepen. Mijn eerste twee lettergrepen vormen de naam van iets heel kostbaars. De laatste lettergreep hoort net als mijn geheel in de pap thuis. Wie of wat ben ik?

Ik ben een woord van drie lettergrepen. Mijn eerste lettergreep is een metaal, mijn twee andere vormen de naam van iets, dat je in de tuin gebruikt om de bloemen te begieten. In mijn geheel ben ik iemand, die bij je thuis komt, als er iets met de waterleiding niet in orde is. Wie ben ik?

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST IN Nr 47

1. Van boven naar beneden: 1. rups; 2. veer; 3. papa; 4. been; 5. turf; 6. knus; 7. rood; 8. stal; 9. leer; 10. snip; het woord dat de bliksemflits aangeeft is „pepernoten".
2. Het jongetje droomt over Sint Nicolaas.
3. Van links naar rechts: 1. mol; 3. mal; 6. op; 7. ra; 9. kat; 11. kamer; 13. rel; 15. is; 17. Ka; 18. mis; 19. mos.
Van boven naar beneden: 1. mot; 2. op; 4. ar; 5. lat; 7. kamer; 9. kar; 10. tel; 12. kim; 14. kas; 16. si; 17. Ko.

DRIE VRAGEN (ANTW.)

1. Abel Tasman was een Nederlandse zeevaarder en ontdekkingsreiziger, die leefde van 1603 tot 1659.
2. In Nederland geeft een koe ongeveer 20 liter melk per dag.
3. Een wigwam is een Indiaanse tent.

BEER PAST OP JE ZAKDOEK!!

Eerst trek je op doorschijnend papier het berekopje over. Dan knip je die tekening uit en je legt het papieren-patroontje op een stukje vilt. Met een kleermakerskrijtje teken je nu de omtrek van het berekopje nauwkeurig op de stof over. Dit doe je tweemaal en dan knip je de beide viltmodelletjes uit. Als je de helften volgens het patroon van de tekening hebt geborduurd, naai je de beide zijden aan elkaar met een wollen draad. Bij het voorhoofd blijven de twee kanten los en worden gefestonneerd. Hierdoor ontstaat een leuk, klein tasje, waarin je een mooi zakdoekje kunt bewaren. Van een zijden lint maak je een zwierige strik, die je met een paar steekjes aan het vilt vastlecht. Kies goed bij elkaar passende kleurtjes voor het vilt, de wol en het lint, dan wordt het een snoezig zakdoekentasje.

EEN LEUKE BLADWIJZER

Je begint met deze bladwijzer en het hartje ieder afzonderlijk op dun, doorschijnend papier over te tekenen. Dan druk je met behulp van carbonpapier de beide tekeningen van het doorschijnende papier over op stevig, wit tekenpapier en daarna ga je de bladwijzer kleuren. Als je rood, geel en groen gebruikt, wordt het een kleurig en smaakvol geheel. Het gezicht en de handen van het poppetje maak je roze. Aan beide zijden prik je op gelijke afstanden een gaatje en hierdoor haal je een mooi gekleurde wollen of zijden draad. Tenslotte bevestig je door middel van een koordje het hartje aan de bladwijzer, zoals op de tekening is aangegeven.

Vervolg v. blz. 10

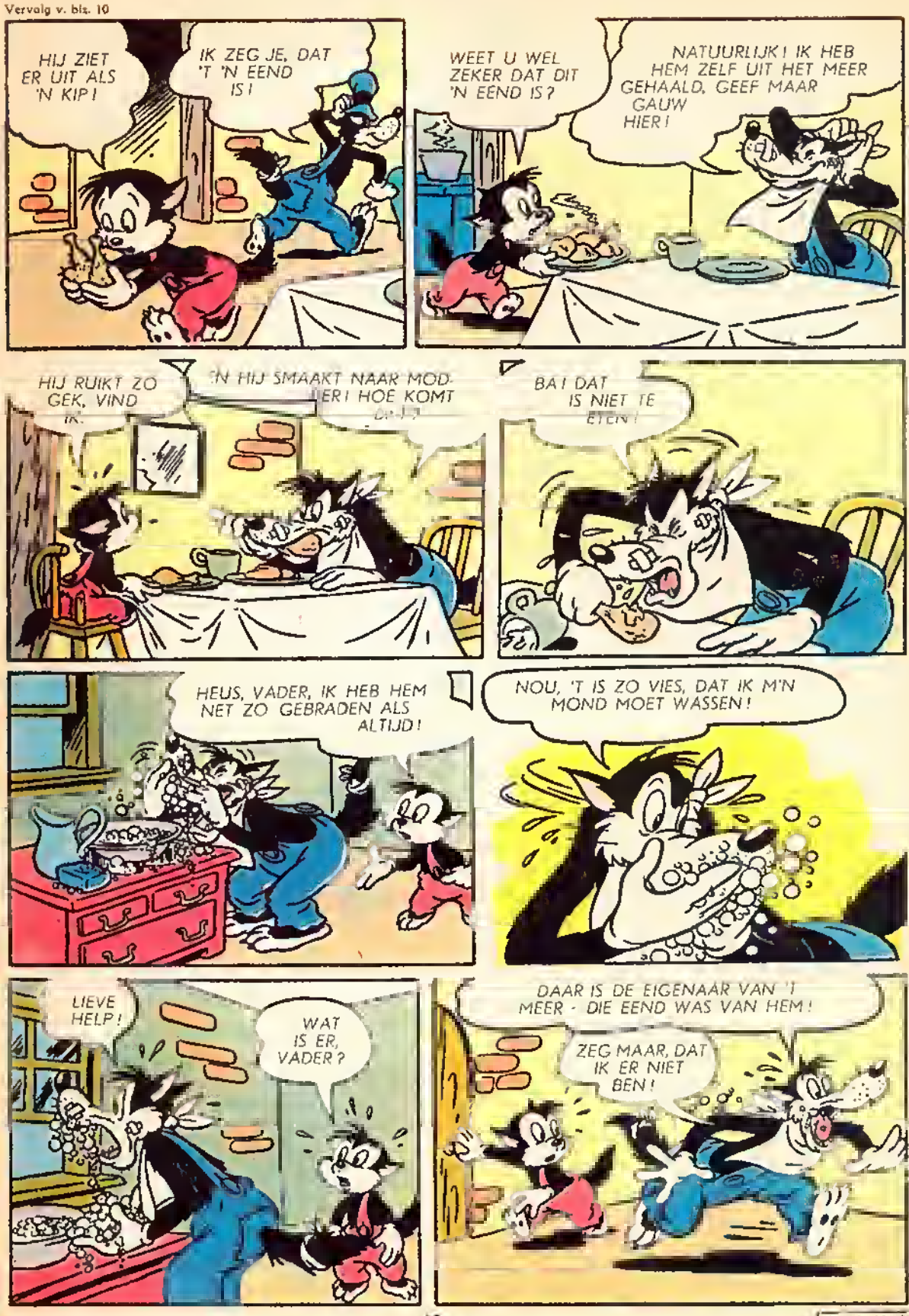

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 9

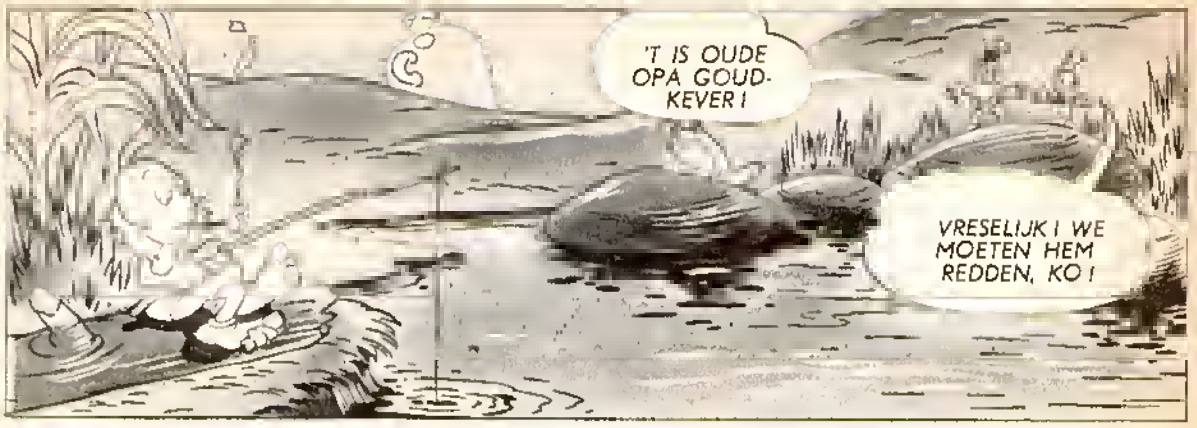

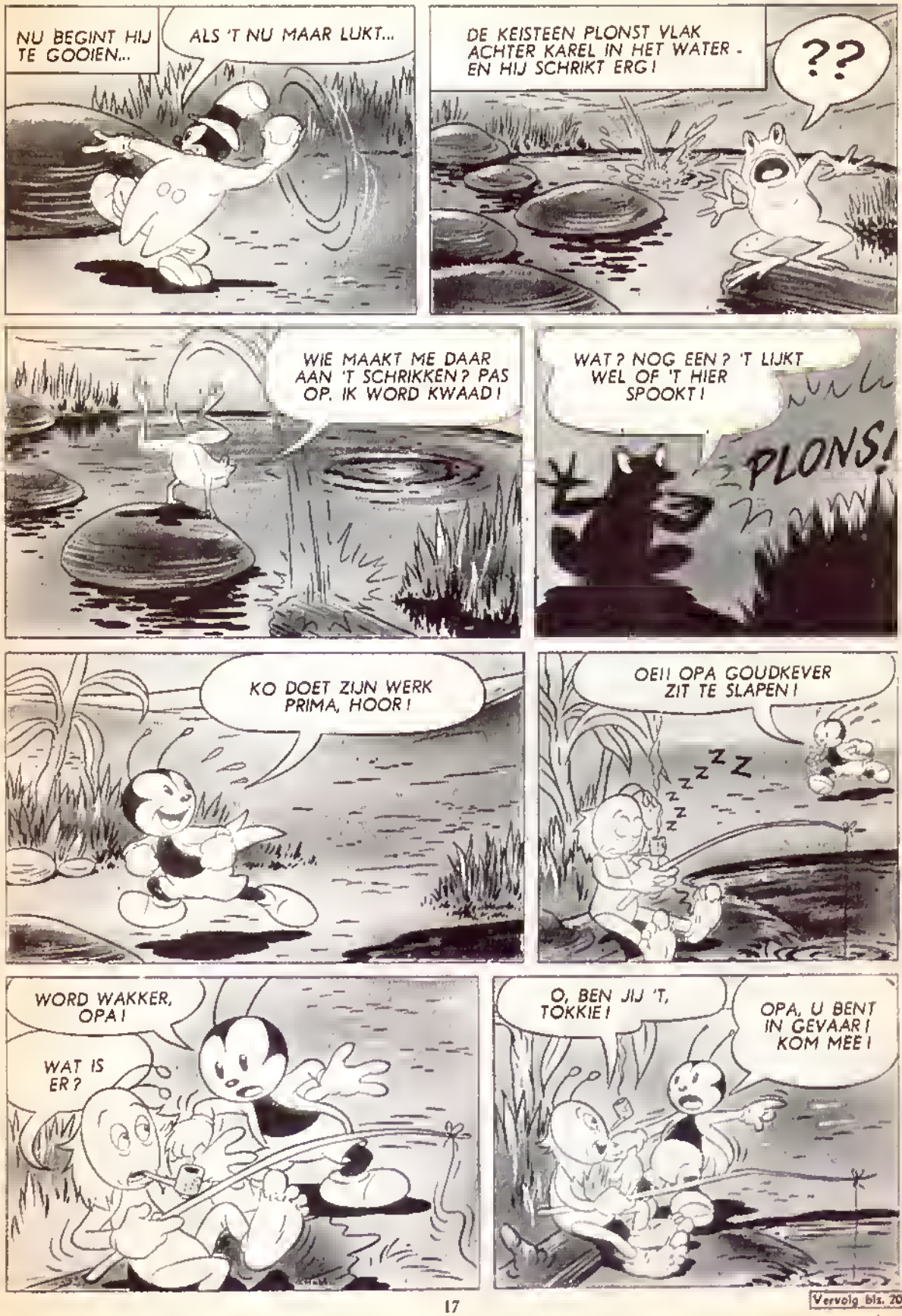

Vervolg blz. 20

Walt Disney

DE OLIFANT

JUMBO, DE CIRCUSOLIFANT, HEEFT HONGER, MAAR ZIJN OPPASSER GOOFY LIGT TE SLAPEN!

JUMBO TREKT NIJDIG DE HELE WOONWAGEN UIT ELKAAR!

„ZEG', OPPASSER, KRIJG IK NOU MIJN ONTBIJT OF NIET?" GROMT HIJ. MAAR GOOFY HOORT NIETS...

TETEPETET!

OEI, WAT WORDT MENEER OLIFANT NU BOOS! HIJ TROMPETTERT HARD IN GOOFY'S OOR!

JA HOOR, NU KRIJGT HET ARME DIER EINDELIJK WAT TE ETEN!

NU MOET JUMBO GEWASSEN WORDEN - DAAR HAD HIJ NIET OP GEREKEND!

HIJ DRAAIT ZICH OM EN MAAKT ZICH VLIEGENSVLUG UIT DE VOETEN!

GOOFY KRIJGT HEM TE PAKKEN EN LEGT HEM AAN 'N KETTING.

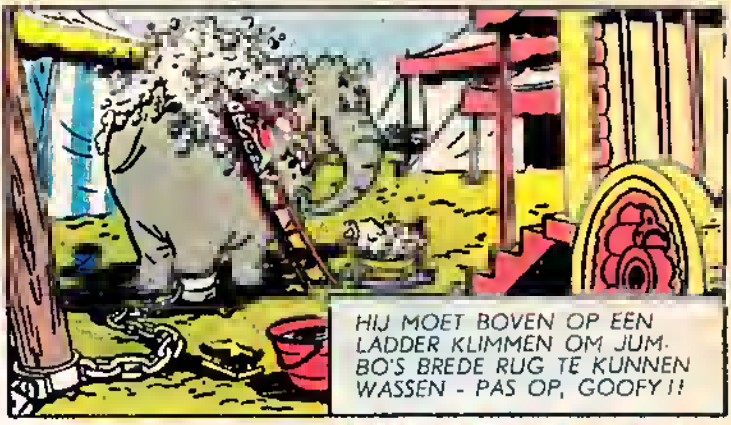
HIJ MOET BOVEN OP EEN LADDER KLIMMEN OM JUMBO'S BREDE RUG TE KUNNEN WASSEN - PAS OP, GOOFY!!

JUMBO HEEFT 'N HEKEL AAN WASSEN!

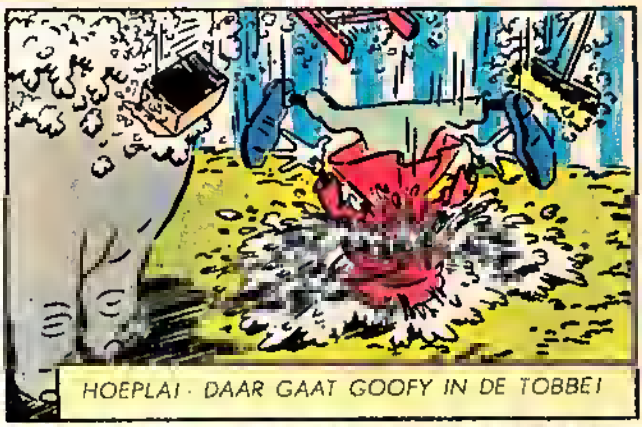
HOEPLA! · DAAR GAAT GOOFY IN DE TOBBE!

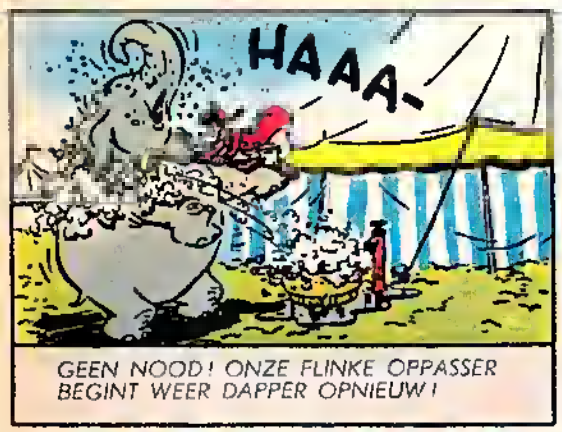
HAAA-
GEEN NOOD! ONZE FLINKE OPPASSER BEGINT WEER DAPPER OPNIEUW!

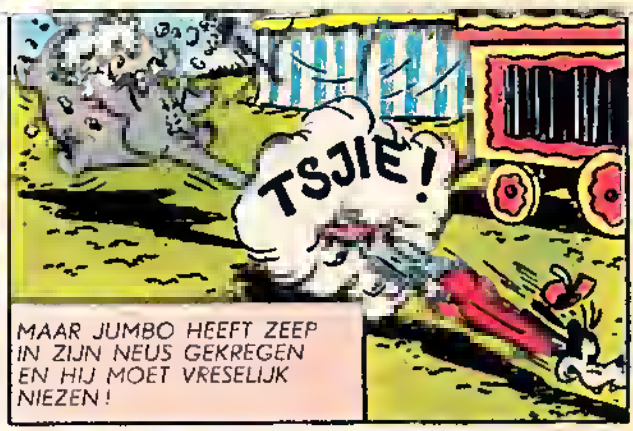
TSJIE!
MAAR JUMBO HEEFT ZEEP IN ZIJN NEUS GEKREGEN EN HIJ MOET VRESELIJK NIEZEN!

ARME GOOFY KOMT MIDDEN IN DE MODDER TERECHT - DAT HAD JUMBO NIET BEDOELD!

„WACHT MAAR", ZEGT JUMBO BEROUWVOL, „IK ZAL JE WEER HELEMAAL SCHOON SPUITEN, GOOFY!"

Vervolg v. blz. 17

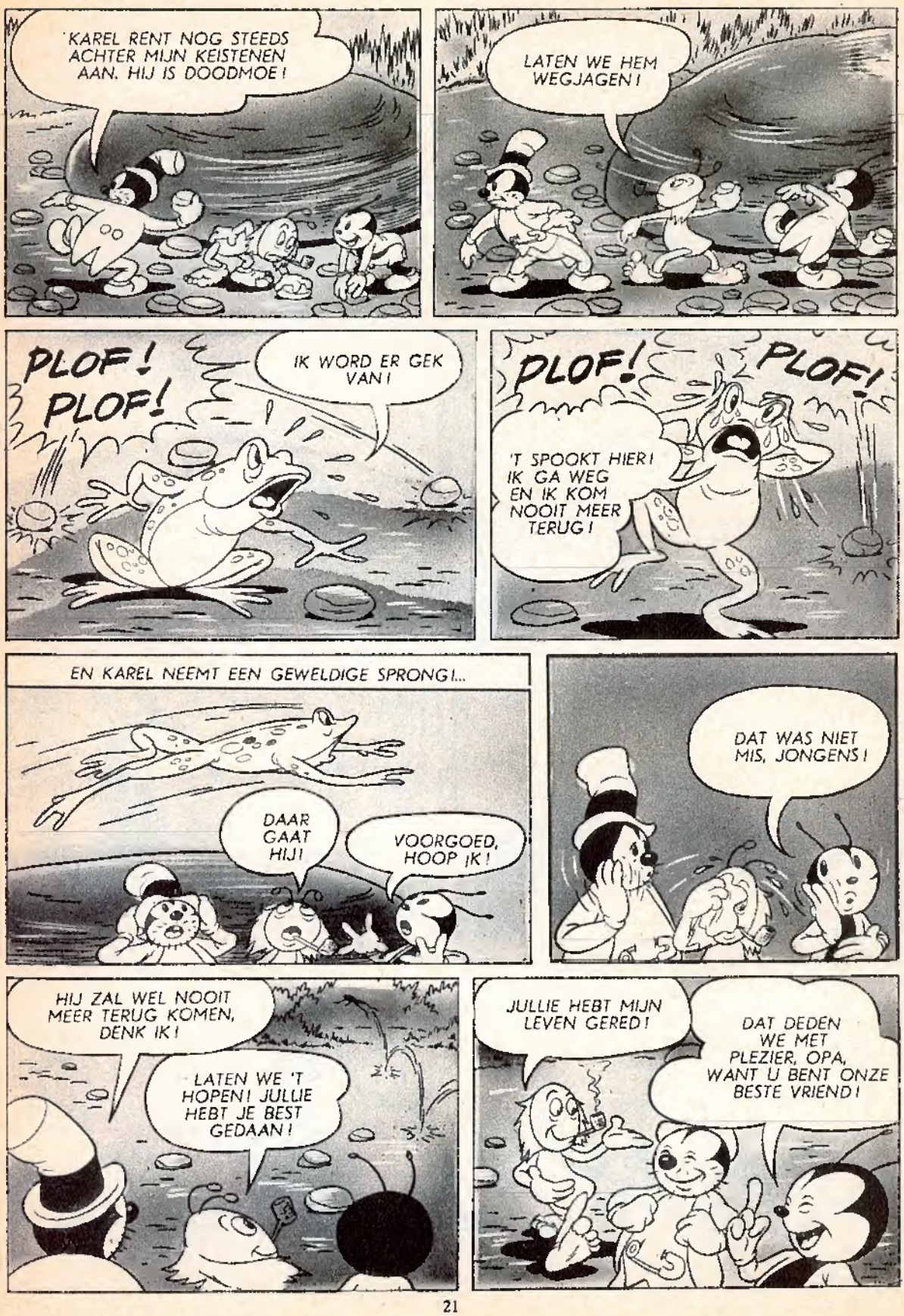
KAREL RENT NOG STEEDS ACHTER MIJN KEISTENEN AAN. HIJ IS DOODMOE!
LATEN WE HEM WEGJAGEN!
PLOF! PLOF!
IK WORD ER GEK VAN!
PLOF!
PLOF!
'T SPOOKT HIER! IK GA WEG EN IK KOM NOOIT MEER TERUG!
EN KAREL NEEMT EEN GEWELDIGE SPRONG!...
DAAR GAAT HIJ!
VOORGOED, HOOP IK!
DAT WAS NIET MIS, JONGENS!
HIJ ZAL WEL NOOIT MEER TERUG KOMEN, DENK IK!
LATEN WE 'T HOPEN! JULLIE HEBT JE BEST GEDAAN!
JULLIE HEBT MIJN LEVEN GERED!
DAT DEDEN WE MET PLEZIER, OPA, WANT U BENT ONZE BESTE VRIEND!

Vervolg v. blz. 15

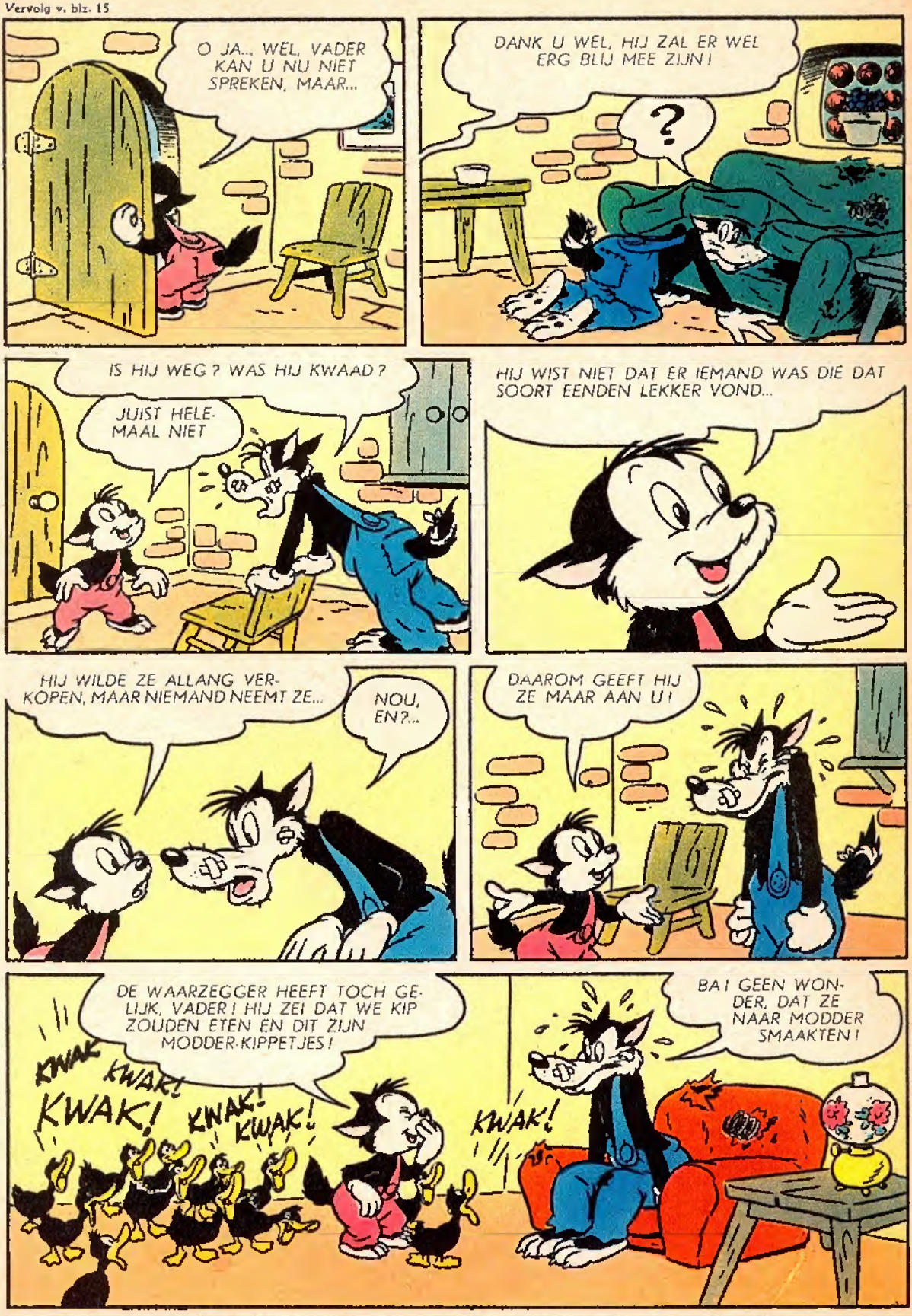

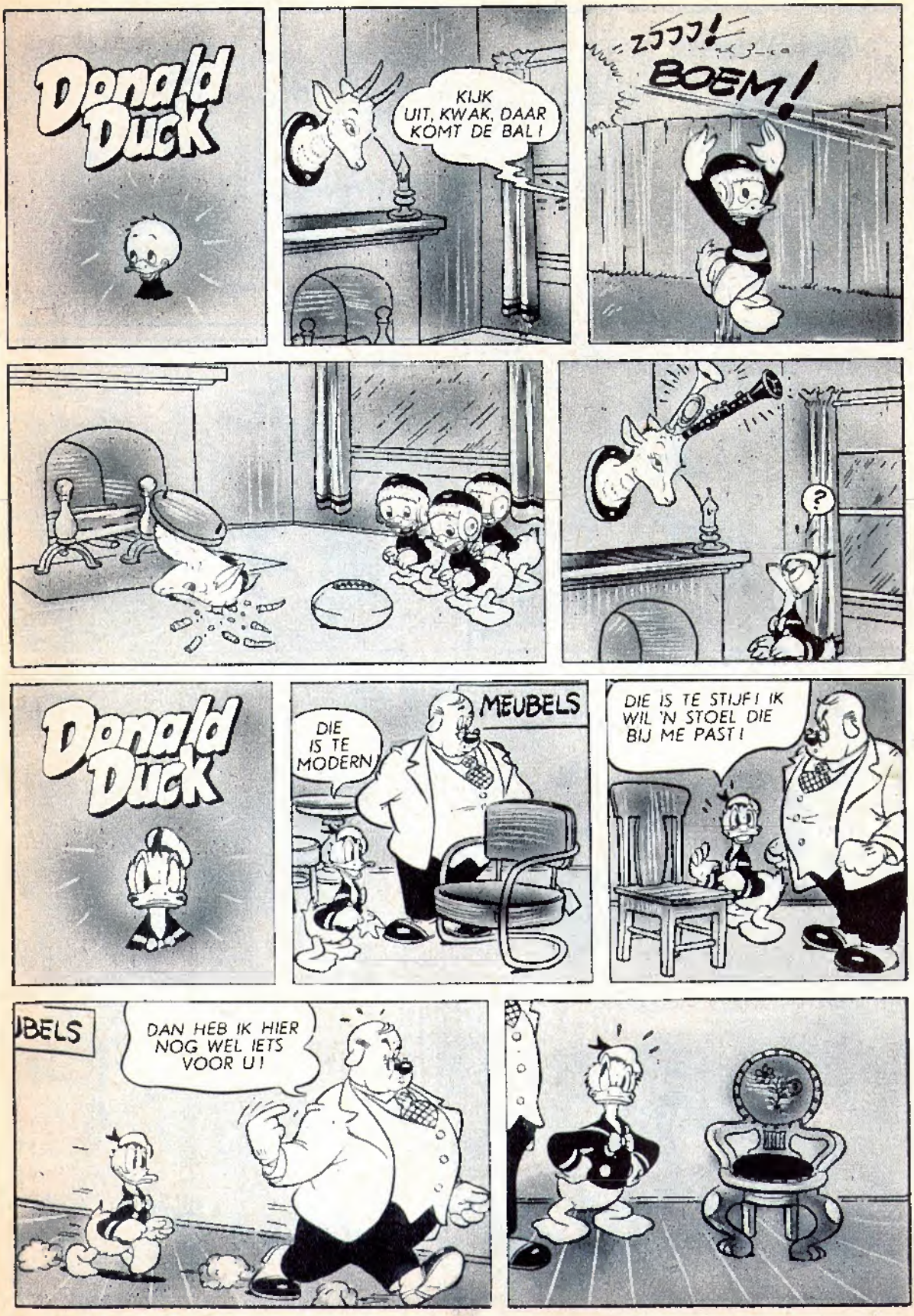
Donald Duck
KIJK UIT, KWAK, DAAR KOMT DE BAL!
ZJJJ!
BOEM!
?
Donald Duck
MEUBELS
DIE IS TE MODERN
DIE IS TE STIJF! IK WIL 'N STOEL DIE BIJ ME PAST!
UBELS
DAN HEB IK HIER NOG WEL IETS VOOR U!

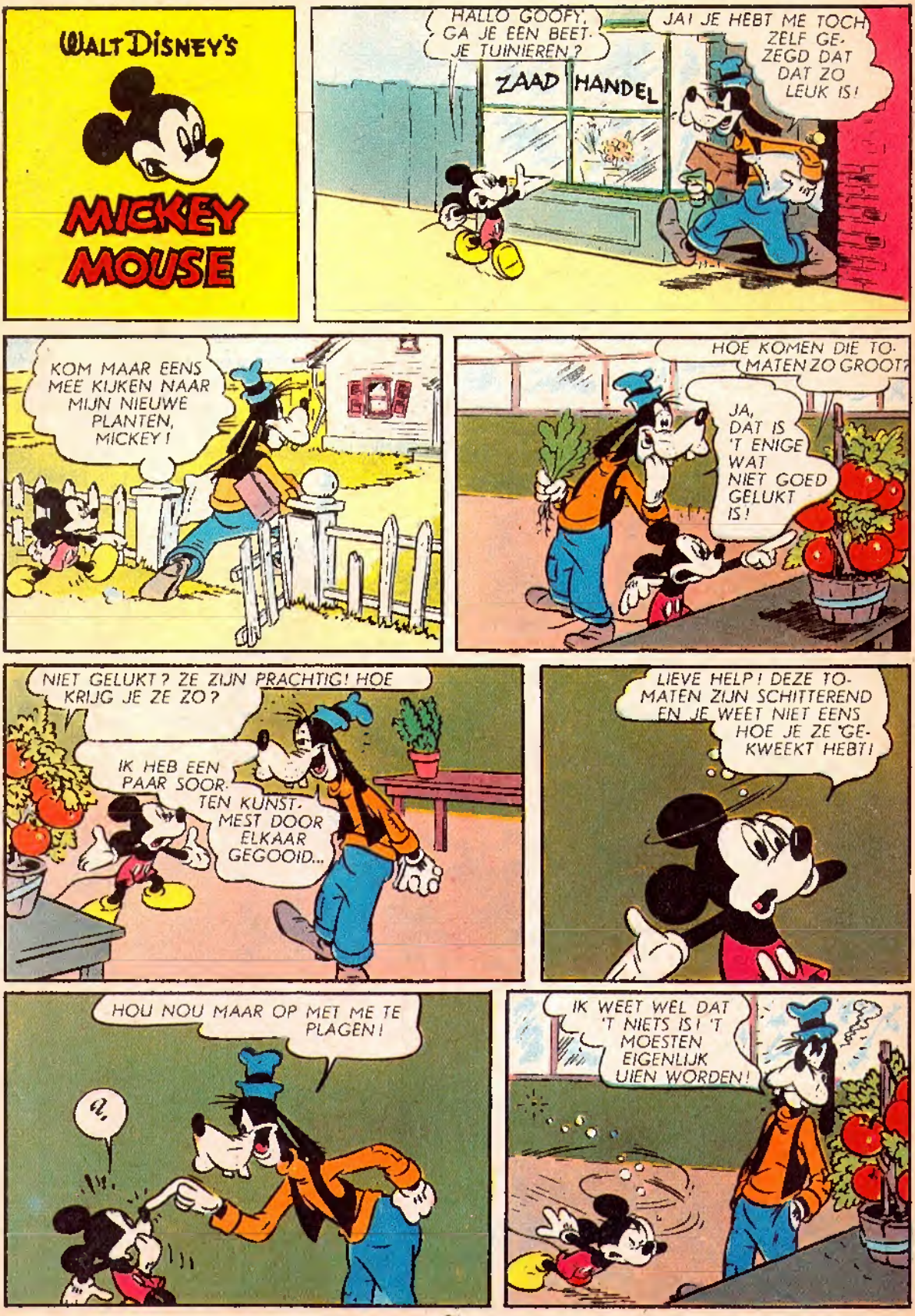
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
HALLO GOOFY, GA JE EEN BEETJE TUINIEREN?
ZAAD HANDEL
JA! JE HEBT ME TOCH ZELF GEZEGD DAT DAT ZO LEUK IS!
KOM MAAR EENS MEE KIJKEN NAAR MIJN NIEUWE PLANTEN, MICKEY!
HOE KOMEN DIE TOMATEN ZO GROOT?
JA, DAT IS 'T ENIGE WAT NIET GOED GELUKT IS!
NIET GELUKT? ZE ZIJN PRACHTIG! HOE KRIJG JE ZE ZO?
IK HEB EEN PAAR SOORTEN KUNSTMEST DOOR ELKAAR GEGOOID...
LIEVE HELP! DEZE TOMATEN ZIJN SCHITTEREND EN JE WEET NIET EENS HOE JE ZE GEKWEEKT HEBT!
HOU NOU MAAR OP MET ME TE PLAGEN!
A,
IK WEET WEL DAT 'T NIETS IS! 'T MOESTEN EIGENLIJK UIEN WORDEN!